

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 263/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], [REDACTED], a 2. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpených advokátkou JUDr. Annou Žedényiovou, Palackého 85/5, Trenčín, proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Oboer/4/2025 z 23. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 16. januára 2026 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 2Oboer/4/2025 z 23. októbra 2025. Sťažovatelia navrhujú zrušiť napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva nasledujúci stav veci: Sťažovatelia boli žalovanými v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37Csp/24/2020, v ktorom si Slovenská sporiteľňa a. s. ako žalobca žalobou z 20. októbra 2020 proti nim uplatnila sumu 83 798,81 eur s príslušenstvom pre ich dlh zo zmluvy o splátkovom úvere zo 4. apríla 2011, na základe ktorej bol sťažovateľom poskytnutý splátkový úver na nadobudnutie a údržbu nehnuteľnosti v celkovej výške 145 500 eur s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou na tri roky vo výške 5,79 % ročne. Okresný súd po zaplatení súdneho poplatku žalobcom vyzval žalovaných prípisom na vyjadrenie sa k žalobe, pričom žalovaní prevzali žalobu s prílohami identifikovanými v informácii o výsledku doručenia listinného rovnopisu, výzvou súdu a procesným poučením 24. marca 2021. Následne zákonný sudca 26. apríla 2021 vydal pokyn vyzvať žalobcu, či trvá na žalobe v časti priznania riadneho úroku vo výške 4,93 % ročne z dlžnej istiny od 14. októbra

2020 do zaplataenia alebo iba do najviac 20. marca 2041 (dohodnutá konečná splatnosť úveru) s tým, že v prípade opravy – späťvzatia žaloby v uvedenej časti je možné vo veci vydať platobný rozkaz, a preto uložil kancelárii v prípade čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom týkajúcej sa úroku po 20. marci 2041 predložiť spis vyššiemu súdnemu úradníkovi na vydanie platobného rozkazu v opravenom znení. Keďže 4. mája 2021 bolo súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom s úpravou žalobného návrhu, vyšší súdny úradník v súlade s pokynom zákonného sudcu vydal 12. mája 2021 platobný rozkaz č. k. 37Csp/24/2020-106, ktorý advokát žalobcu prevzal 14. mája 2021. Z informácií o výsledku doručovania listinného rovnopisu považoval súd za preukázané, že obaja žalovaní prevzali tento platobný rozkaz s opätovne doručovanou žalobou a už uvedenými prílohami 18. mája 2021. Pretože žalovaní nepodali v zákonnej lehote odpor, tento platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 3. júna 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. Sťažovatelia vo svojej ústavnej sťažnosti tvrdili, že 18. mája 2021 im nebol doručený platobný rozkaz, ale iba listiny s návrhom čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, a preto sa domnievali, že v konaní sa pokračuje. O predmetnom platobnom rozkaze sa mali údajne dozvedieť až v následnom exekučnom konaní (22. septembra 2022) po tom, čo im bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Sťažovatelia preto 26. septembra 2022 adresovali okresnému súdu návrh na obnovu konania a ešte predtým 23. septembra 2022 podali na exekučnom súde v príslušnom exekučnom konaní (62Ek/2519/2022) aj návrh na zastavenie exekúcie pre nespôsobilý exekučný titul.

4. Exekučný súd (Okresný súd Banská Bystrica) uznesením z 15. novembra 2022 zamietol návrh sťažovateľov na zastavenie exekúcie. Okresný súd rozhodol o návrhu na obnovu konania sťažovateľov uznesením č. k. 37Csp/18/2022-8 z 30. januára 2023 tak, že ho zamietol. Súd v tomto uznesení konštatoval, že súčasťou súdnej zásielky doručovanej žalovaným 18. mája 2021 bol aj platobný rozkaz, ktorému bol pridelený jedinečný nezameniteľný identifikátor, tak ako to vyplýva zo správy založenej v súdnom spise. Súd tak považoval za preukázané, že platobný rozkaz bol riadne doručený žalovaným, pričom ich výhrady, že na zásielke nebola uvedená gramáž, súd vyhodnotil ako bez právneho významu, lebo žiadna právna norma neukladá súdu ani poštovému doručovateľovi uvádzať gramáž zásielky.

5. Sťažovatelia vo svojej ústavnej sťažnosti (ktorá bola napriek ich právnomu zastúpeniu značne neprehľadná a nezrozumiteľná, pozn.) dokázali formulovať iba dve výhrady. Prvou bola okolnosť, že nikde neexistuje záznam o tom, akú mala gramáž zásielka, ktorá im bola doručená 18. mája 2021, a druhou bola okolnosť, že platobný rozkaz v predmetnej veci vydal vyšší súdny úradník, a nie sudca, čím malo dôjsť k porušeniu § 156 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Sťažovatelia teda tvrdili, že v predmetnom prípade pochybil okresný súd a toto pochybenie v konečnom dôsledku predstavovalo porušenie nimi označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľov je namiatané porušenie základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie (podľa čl. 46 ústavy, resp. čl. 6 dohovoru) napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu.

7. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

8. Ako ústavný súd už uviedol, ústavná sťažnosť sťažovateľov bola pomerne neprehľadná. Sťažovatelia v rámci opisu skutkového stavu uviedli vo svojej ústavnej sťažnosti iba uznesenie okresného súdu, ktorým tento zamietol ich návrh na obnovu konania (č. k. 37Csp/18/2022-8 z 30. januára 2023), a uznesenie exekučného súdu, ktorým bol zamietnutý ich návrh na zastavenie exekúcie (sp. zn. 62Ek/2519/2022 z 15. novembra 2022). Paradoxne ale v ich ústavnej sťažnosti absentuje akákoľvek zmienka (okrem petitu, pozn.) o napadnutom rozhodnutí, proti ktorému mala ich ústavná sťažnosť smerovať. Navyše k svojej ústavnej sťažnosti ani nepriložili toto napadnuté rozhodnutie, hoci k nej priložili duplicitne kópie nesúvisiacich rozhodnutí z iných súdnych konaní. Zo spisovej značky (2Oboer/4/2025) ústavný súd iba vyvodil, že ide zrejme o rozhodnutie o dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v exekučnom konaní.

9. Pre posúdenie dôvodnosti ich ústavnej sťažnosti ale bolo dôležité, že táto ústavná sťažnosť neobsahovala žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľov dôjsť k porušeniu ich základných práv a slobôd. Argumentácia, ktorú sťažovatelia uviedli vo svojej ústavnej sťažnosti, bola nelogická a nezmyselná a ústavnému súdu nebolo vôbec zrejmé, ako mala spochybníť postup okresného súdu alebo exekučného súdu, resp. v čom malo spočívať porušenie základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu, resp. ich práva na spravodlivé súdne konanie. V prvom rade ústavný súd úplne súhlasí s názorom okresného súdu uvedeným v uznesení č. k. 37Csp/18/2022-8 z 30. januára 2023, že žiadna právna norma neukladá súdu ani poštovému doručovateľovi uvádzať gramáž zásielky. Ústavný súd v tomto ohľade dodáva, že absencia údajov o gramáži zásielky nie je v žiadnom prípade spôsobilá akýmkoľvek spôsobom spochybníť potvrdenie o doručení platobného rozkazu sťažovateľom (doručenku) založené v súdnom spise. V druhom rade § 156 CSP upravuje deň začatia konania (v tomto prípade doručením žaloby súdu), a teda ak súd konajúci prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka vydal v predmetnom konaní platobný rozkaz, v žiadnom prípade nemohol porušiť § 156 CSP, ako to tvrdili sťažovatelia vo svojej ústavnej sťažnosti.

10. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už formuloval právny názor (pozri napr. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 153/2021), podľa ktorého má nedostatok odôvodnenia ústavnej sťažnosti (alebo jej časti) významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľov v danom prípade navyše zastúpených kvalifikovaným právnym zástupcom, aby čo najpresnejšie opísali skutkový stav, z ktorého vyvodzujú svoj procesný nárok na ochranu konkrétnych práv poskytovaných ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Iba uvedenie článkov

ústavy v petite ústavnej sťažnosti nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich porušeniu, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by dovolili takýto záver formulovať aspoň na účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie.

11. Odôvodnenie návrhu je pritom podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde zákonom danou podmienkou konania pred ústavným súdom. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane konštatoval, že zo vzájomnej väzby medzi relevantnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde (§ 43 ods. 1 a § 123 ods. 1) vyplýva, že sťažovatelia musia označiť základné práva a slobody, ktorých vyslovenia porušenia sa domáhajú, nielen označením príslušných článkov ústavy (resp. dohovoru), ale musia ich konkretizovať aj skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu.

12. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (absencia akejkoľvek argumentácie sťažovateľov vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu, resp. absencia relevantnej argumentácie vo vzťahu k namietanému porušeniu označených článkov ústavy, resp. dohovoru), ústavný súd sťažovateľov nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019).

13. Vzhľadom na už uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľov podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku zákonom ustanovených náležitostí.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľov, ako ich špecifikovali v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu